

[Leonhard Hansen.]

tilfredsstillende og ophæve de hidtidige Misforstaaelser paa dette Omraade.

De ekstraordinære Forhold, som bevirkede, at man fandt det nødvendigt at søge Arbejdet reguleret og fordelt paa flere Hænder, er stadig til Stede i uformindsket Grad, og derfor fremkommer altsaa dette Lovforslag, som gaar ud paa Forlængelse af den hidtidige Ordning foreløbig for 1 Aar, indtil Udgangen af 1942, med de foreslaaede Ændringer. Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Forslaget.

Søren P. Larsen: Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa at fastholde den Arbejdsdeling, der blev gennemført ved Kriselovene af Maj 1940. Det er givet, at det beskæftigelsesmæssige Problem er det alt overskyggende af de Problemer som vi staar over for i Øjeblikket, og den Kendsgerning, som der gives Oplysning om i Bemærkningerne til Lovforslaget, at ca. 30 000 Personer, der ellers vilde være kommet ud i Ledighed, gennem Arbejdsdelingen har kunnet bevare deres Beskæftigelse, vejer meget til, naar man staar over for Spørgsmaalet om Forlængelse af den gældende Lov. Det er ganske givet af stor Værdi, at Folk kan bevare deres Beskæftigelse inden for det faglige Omraade, hvor de har deres Uddannelse, saaledes at deres faglige Dygtighed ikke nedsættes. Det er af Værdi ikke alene for den enkelte, men for Samfundet som Helhed, og det vil ikke mindst have sin Betydning under de skærpede Tilstande, som ganske sikkert vil følge efter det Opgør, der foregaar i Verden for Tiden.

Naar vi fik den nugældende midlertidige Lov, var en af Grundene dertil, at man paa det Tidspunkt ikke havde nogen samlet Oversigt over Undersøgelserne med Henblik paa Beskæftigelsesmulighederne her i Landet. Derfor greb man til denne Nødhjælpsforanstaltning, som det jo var, og man ventede ogsaa, at det private Initiativ og Erhvervsliv vilde kunne give mere normalt Arbejde, ikke mindst hvis det blev animeret gennem en Hjælpe Lovgivning som den, vi nu har faaet gennem forskellige Love, Byggelove og Reparationslove, ligesom ogsaa Erstatningsproduktioner har sat ind og givet nogen Beskæftigelse til Hænder, der ellers vilde være ledige. Derudover har vi endvidere gennemført Nødhjælpslovgivning og andre Beskæftigelsesforanstaltninger, saaledes at vi staar noget anderledes i det i Dag, end vi stod i Fjor i Maj Maaned, da vi gennemførte

denne Lovgivning. Derfor er det et Spørgsmaal, om det er klogt at forlænge Loven for et helt Aar. Der kan jo indtræffe Bedring. Jeg ved meget vel, at Ministeren muligvis vil gøre gældende, at saa kan man lade være at arbejdsfordele, og det er rigtigt, men saa skulde man ogsaa i Loven have en Bestemmelse om, at saa skulde ogsaa Afgifterne bortfalde, og det finder jeg ikke noget om i det foreliggende Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen sagde, at der var megen Utilfredshed med Frivillighedsprincippet. Jeg vil dog mene, at i det store og hele er det vel gaaet meget tilfredsstillende, netop fordi man har lavet det ad Frivillighedens Vej. Derigennem har Erhvervslivets Repræsentanter, Arbejdere saavel som Arbejdsgivere, været at faa i Tale, og det kan dog siges med Sandhed, at hvad der er gennemført, er i det store og hele gennemført paa Frivillighedens Grund, saaledes at man har indset Nyttens og Ønskeligheden af at dele det Arbejde, der forefandtes.

Af de Bemærkninger, der knytter sig til det Forslag om Lovændring, som Arbejds- og Socialministeren fremsatte her i Folketinget den 6. December, ser man, at Arbejdsministeren efter at have modtaget Indberetning fra Arbejdsfordelingsudvalget siger — med Formandens Tilladelse skal jeg tillade mig at fremkomme med et kort Citat —:

„at Arbejdsfordeling efter Nævnets Opfattelse stort set har kunnet gennemføres paa alle de væsentlige af de Omraader, hvor der findes Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer, og i et ikke helt ringe Omfang endvidere har kunnet udstrækkes til Enkeltvirksomheder, der ikke er Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening, eller til Arbejdere, der ikke staar tilknyttet nogen faglig Organisation“.

Det er Ministerens Bemærkninger til Ændringsforslaget af 6. December i Fjor, og det er de Erfaringer, man har gjort paa dette Omraade. Jeg kan ikke indse, at der er nogen som helst Grund til at rejse en Debat om, hvorvidt man skal forlade eller fastholde Frivillighedens Princip, efter at Frivillighedens Princip i 10 Maaneder har bestaaet sin Prøve paa en saadan Maade, at Nævnet har kunnet skrive saaledes til Ministeren, og Ministeren har kunnet optrykke det som Bilag til det Lovforslag, han fremsatte i December i Fjor.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen ønskede, at der blev inddraget flere Grupper af Bidragydere under denne Lovgivning. Jeg vil sige i Aar, som jeg sagde i Fjor,